

A. Gran je najduže ostao povezan sa Radnom grupom konstruktivista INHUK-a. Postepeno se sastav grupe izmenio i jezgro grupe je činila školska podgrupa koju je faktički vodio Gan, sve dok 1925. i on nije ušao u organizaciju arhitekata – konstruktivista (OSA). Časopis koji je izdavala OSA, »SA« postao je žarište konstruktivističke misli. Na njegovim stranicama su publikovani radovi članova bivše Grupe konstruktivista INHUK-a.

Od 18. marta 1921, kada je održan prvi sastanak novog predsedništva, čime je JNHUK postao »stab konstruktivista (Rodčenko, Babičev, Vesnin, Popova, Brik, Joganson, braća Stenberg, Medunecki i ostali, pri čemu je Tatljinova grupa u njegovoj petrogradskoj radionici nazvana »spoljnom grupom INHUK-a«), dramatično se pokazala suprotnost sredstava i ciljeva, koja je definitivno odvojila konstruktiviste od »teorijskog idealizma« Kandinskog, pa i Maljeviča, i dovela do manifesta o produktivizmu. Zbog te ideološke podvojenosti, koja se produbila prilikom brojnih teorijskih diskusija u INHUK-u, došlo je ne samo do odbacivanja programa Instituta po zamisli Kandinskog, nego i do odbacivanja Maljevičeve kandidature.

Pitanje tzv. vitebske grupe INHUK-a ostalo je nejasno. Po izvestaju Informacionog odeljenja INHUK-a, smatralo se da Maljevič, navodno, vodi vitebsku grupu INHUK-a (kao što je Tatljin vodio petrogradsku), sve dok sam Maljevič nije osnovao INHUK u Petrogradu (Gosudarstvenyj institut hudožestvennoj kulturni, otvoren 15. augusta 1923, zatvoren 15. decembra 1926), uz saradnju Tatljina, Filonova i Matjušina. Maljevič je bio u moskovskom INHUK-u zajedno sa članovima »Unovisa« u decembru 1921, kada je imao saopštenje pod naslovom »Prvi zadatak«.

U najplodonosnijem periodu rada INHUK-a, tokom serije rasprava u zimu 1921–22, kada su u žarištu teorijskog interesovanja za pojam konstrukcije bili radovi iz »koletivne radionice« konstruktivista iz grupe »Obmohu« i radovi Tatljina, dugotrajno razvijanje konstruktivističkih tendencija u bespredmetnoj umetnosti dovelo je do teorijskog razjašnjenja avangardno-konstruktivističkog staničišta, do jasnog izricanja svesti o konstruktivnim postupcima. (Institut je planirao da se zaključci ovih diskusija štampaju u zbirci teorijskih radova pod naslovom *«Ot izobraženija – k konstrukciji»*.) Kada su polovinom 1922. prestale ove diskusije, INHUK je prestao da igra ulogu »teorijske laboratorije« konstruktivizma.

U saopštenju o delatnosti INHUK-a na plenarnoj sednici od 20. oktobra 1922. kada je već predsednik INHUK-a bio Boris Arvatov – jedan od glavnih teoretičara »proizvodne umetnosti«, konstruktivizam je razmatran kao pokret koji vodi »od konstrukcije ka proizvodnji« (veščizm – konstruktivizm – proizvodstvenoe iskustvo).

Izvori

- V. V. Kandinski, »Programma Instituta hudožestvennoj kulturni«, 1920, u: I. Maca i dr., sb., *Sovetskoe iskusstvo za 15 let*, M., 1933, s. 126 – 139. – »Institut hudožestvennoj kulturni« (Informac, Otel Inhuka), isto, s. 139 – 143.

Literatura

- S. O – Han – Magomedov, »Pervaja tvorčeskaja organizacija pionerov sovetskogo dizajma – gruppa konstruktivistov INHUK-a (1921)«, sb.: *Hudožestvennye problemy predmetno-prostranstvenoj sredy*, Moskva, VNIITE, 1978, s. 1 – 8.
- S. O. Han – Magomedov, »Voznovenie i formirovanie INHUK-a«, sb.: *Problemy istorii sovetskoy arhitektury*, N 2, M., 1976, s. 24 – 27. – S. O. Han-Magomedov, »Sekcija monumentalnogo iskustva INHUK-a«, sb.: isto, N3, M., 1977, s. 18 – 23.
- S. O. Han-Magomedov, »Rabočaja gruppa obektivnogo analiza INHUK-a« sb.: isto, N4, M., 1978, s. 53 – 56.
- L. A. Žadova, »Gosudarstvennyj institut hudožestvennoj kulturni (GINHUK) v Lenigrade«, sb.: isto, s. 25 – 28.

Napomena:

Tekst Sonje Briski INHUK sastavni je deo projekta *Pojmovnik ruske avangarde* koji se ostvaruje u organizaciji Zavoda za znanost o književnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Prva sveska ovog *Pojmovnika* je pripremljena za štampu.

»BRANKOVKO KOLO« iz Sremskih Karlovcu
i Obrazovni centar »KARLOVACKA GIMNAZIJA«

raspisuje
K O N K U R S
za nagradu »BRANKO«

Na konkursu mogu učestvovati učenici srednjoškolci iz svih krajeva Jugoslavije. Za najbolji pesnički i likovni rad biće dodeljene reljef-plakete sa likom Branka Radičevića /rad vajara Milana Trkulje/. Rok za slanje radova /tri pesme ili likovni rad/ je 25. maj. Adresa: Obrazovni centar »Karlovacka gimnazija« /za nagradu »Branko«/, 21205 Sremski Karlovci, Trg Branka Radičevića 2. Nagrade će biti uručene u septembru, na manifestaciji »Brankovo kolo«.

ajnc partija vjera benkova

1. Karte smo podelili.
Bile su obeležene.
Izukla sam sednicu.
Ti kralja.
Viljem nije imao sreće,
a ja bez kraljice.
Sve je odnala sedmica.
2. Stavili su ih pred tebe.
Izvadila sam damu.
Kada je povukla.
Dama je ispaša.
nije pobedila.
Kec.
3. Igru smo nastavili.
Noć je započela u visku.
Čuvaš desetku
a ja dvoku.
Nešto nije u redu.
4. Sat se nagnje prema jutru.
U glavama kosmar.
Iza plišanog ogledala.
viri petica.
Igra se nastavlja.
5. Mene nećeš izbaciti
Trećega nema.
Sam smo.
Čekamo ajnc!
6. Dan ulazi kroz prozor.
Dvojike su postojarne.
U igri senki.
Tvoja pada na karte.
Snimam.
Ponovo kralj.
7. Stavili su ih pred tebe.
Bile su neobeležene.
Ja idota šesticu.
Ivan nije imao konja.
A ja pobednika.
8. Ponovo trojka pa devetka.
Mešamo zajedno.
Prva se pojavitva desetka,
pa kec.
Ostala sam bez osmice.
Ivan Denisovič nije imao konja.
Proterali ga u belinu beskrajia.
Šunja se dan.
9. Ti si na redu.
Svi su otisli.
Menjaš boju.
Pozovi džoker.
Znam, u ruci kralješ pobednika –
Ne idem.
10. Zamenili smo mesta.
Delimo ponovo.
Neka čeka.
neka reskirat!
Sada je tref kod mene.
Tebi kralj u rukavu.
Opasna igra.
11. Stanimo.
Izvadi karte na sto.
U njoj smo oboje.
Svi do grla.
Štetia Viljema.
a štetia i Ivana Denisovića.
Igra je završena Ajnc.